

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהל:
תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 •
מען מברקי: "עודמפרם" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-
אביב, רח' בן-אביגדור • הפצה "גד" בע"מ • גלוזות: צינורגופיה
"כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנר • העורך: אלי תבור • עורך
הבנית: יוסי שרון • עורכת כותוב: ענת ישראלי • צלמי
מערכת: ציון צפריר וניקה רוזן • ראש המינהל: אברהם
סיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרונזי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קרא ירי

לא נעים להתעסק עם אדם כמו עקיבא
 נוף בשעה שמתרחשים בארץ עניינים גור-
 ליים. אך הפרשה הנדונה להלן היא בעלת
 השלכות עקרוניות, ואין מנוס מלעסוק בה.
 הנשיאה התורנית של בית-המישפט
 המחוזי בתל-אביב, השופטת חנה אבנור,
 היכה לשמע טענתו של עורך-הדין שניצב
 לפניה, הפרקליט טען כי פירסום אודות
 מרשו שלא שילם חוב, הוא בבחינת הוצאת
 לשון הרע.

"אינו לשון-הרע יש בזה?" תמהה ה-
 שופטת. "זה הפך כבר כמעט לגורמה
 במדינה, שלא משלמים חובות."
 "כן," השיב לה הפרקליט, עורך-דין דן
 צימרמן, "אבל מרשי נבחר לכנסת ברשימה
 ששמה לה למטרה לשנות נורמות אלה.
 הפירסום כי הוצא נגדו צו-מעצר בגין
 אי-שילום חוב הודאי לא תורם לתדמיתו
 בציבור."

האיש שנבחר לכנסת ברשימת התנועה
 הדמוקרטית-ליברלית, שהתיימרה לשנות
 נורמות מוסריות וחברתיות במדינה, היה
 ח"כ עקיבא נוף. השבוע הוא עשה מאמצים
 נואשים לשנות גם נורמות מישפטיות
 הקובעות כי כל האזרחים, כולל חברי-
 הכנסת, שווים בפני החוק, ולפגוע בעיקרון
 היסודי של פומביות המישפט. הוא נכשל
 במשימות אלה בדיוק כשם שמיפגתו
 נכשלה במימוש העקרונות שחרטה על
 דיגלה.

לח"כ עקיבא נוף יש בעיה פרטית. בינו
 לבין אשתו, כתבת העריב מירה ויינגרטן,
 מתנהל מישפט אישות, שתוכנו נאסר לי-
 פירסום בפקודת השופט המחוזי חיים פורת,
 על פי בקשתה של האשה, כדי להגן על
 ילדהם המשותפת.
 במישפט זה נקבע כי על עקיבא נוף
 להפקיד מדי חודש בידי אשתו את ה-
 משכורת שהוא מקבל כח"כ, כדמי-מזונות
 זמניים. בסוף החודש שעבר טענה מירה
 נוף כי בעלה הח"כ לא העביר לידה את
 מלוא הסכום שהיה עליו לשלם לה כדמי-
 מזונות. ביכסה לאכוף עליו את תשלום
 יתרת הסכום שהגיעה לה. היא נקטה
 בהליכים המשפטיים כנגד כל בעל שאינו
 עומד בתשלום דמי-מזונות שנפסקו לו
 לתשלום בידי בית-המישפט.

מירה נוף ביקשה וקיבלה צו המורה
 להוצאה-לפועל לאסור את ח"כ עקיבא
 נוף עד שישלם את כל הסכום המגיע
 לה ממנו. אולם העובדה שעקיבא נוף הוא
 ח"כ הרחיבה את משרד ההוצאה-לפועל,
 כיוון שח"כ נהנה מחסינות מפני מאסר,
 סכרו אנשי ההוצאה-לפועל כי אין בידם
 לאסרו גם בתוקף צו המחייב אותו לשלם
 מזונות. בכל משרד ההוצאה-לפועל לא
 נמצא שוטף אחד שיסכים למסור את צו-
 המאסר לח"כ המזוקן או לעצור אותו.
 העניין נודע לכתבת העולם הזה יאירה
 יסמין במיסודיות בית-המישפט. היא
 ביקשה רשות לעיין בתיק ההוצאה-לפועל
 ולראות את צו-המאסר, שהוצא נגד ח"כ
 נוף. פקיד ההוצאה-לפועל סרב להתיר
 לה זאת.

פרקליטו של נוף טען לעומת זאת כי
 "יש בארץ מידה של הפקרות, שכל
 עיתונאי יכול לראות את תיקי בית-
 המישפט." הוא ניסה לטעון כי מכיוון שלא
 נאמר בחוק במפורש שדיון בהוצאה-לפועל
 הוא פומבי, הרי שהדיון חייב להיות בדל-
 תיים סגורות. היתה זו טענה שעמדה בני-
 גוד לעיקרון פומביות המישפט.

צימרמן גם ניסה לטעון כי נגד עקיבא
 נוף לא הוצאה פקודת-מעצר על אי תשלום
 דמי-מזונות. אלא שאו הגיש לבית-המישפט
 צילום של הצו המקורי, שהוכיח כי אומנם
 הוצא צו כזה, שהועלם בדרך מיסותרית
 מתקן ההוצאה-לפועל. פרקליטו של נוף
 העלה אז טענה אחרת: "איזה עניין יש
 לציבור במריבות האישיות שבין המבקש
 לבין אשתו? איזה עניין יש לציבור ביח-
 סים האישיים ביניהם?"

אלא שהשופטת לא קיבלה טענות אלה.
 קבעה השופטת חנה אבנור בהחלטתה:
 "הטענה היא כי הפירסום (בהעולם הזה)
 נעשה בניגוד לצווי בית-המישפט ועל כן
 יש לאסרו. המבקש הוסיף אומנם מספר
 טענות לגבי אי-נכונות הידיעה על צו
 מעצר, אולם לאחר הצהרתו הברורה של
 באיכות העולם הזה לא אתיחס לטענה זו.
 כן מוסיף המבקש ואומר כי פירסום ידיעה,
 שנגד ח"כ ניתן צו-מעצר בגין אי תשלום
 חוב, היא מעשה המנוגד לחוק-לשון-הרע.

"גם, לטענה זו אין אני מוכנה להתייחס
 בשלב זה. כדי שפירסום מעין זה יהיה
 לשון-הרע הוא חייב להיות בלתי נכון ואף
 לא מעניינו של הציבור. אין אני סבורה
 כי יש בכוחי להכריע אם מבחינת ענייני
 של הציבור הוא כי יודע ברבים שח"כ
 אינו משלם חוב כרצונו אלא נאלץ לשלמו
 מכוח פקודת-מעצר."

הוסיפה השופטת וקבעה, בקבלה את
 הטענות המשפטיות של פרקליטי העולם
 הזה: "אין בחוק ההוצאה-לפועל כל סעיף
 או סמכות המאפשר ליושב-ראש ההוצאה-
 לפועל לפסוק על דיון בבלתיים סגורות
 ועל מניעת פירסום... הנושא של הליך
 ביניים, המתקיים בבלתיים סגורות, אינו
 נושא שייך לדיון בהוצאה-לפועל... נראה
 לי כי הדין עם המשיבים, לפיו לא היתה
 ליושב-ראש ההוצאה-לפועל סמכות להוצאת

עקיבא ומירה נוף
 "איזה עניין יש לציבור?"

צו על איסור פירסום של הליכי ההוצאה-
 לפועל, סבורה אני כי אין גם מקום למתן
 צו האוסר עובדת הוצאת פקודת-מעצר
 בהוצאה-לפועל."

בקשתו של עקיבא נוף לאסור את פיר-
 סום העובדה שהוצאה פקודת-מעצר נגדו
 נדחתה. הוא חייב בתשלום הוצאות בסך
 2000 ל"י להעולם הזה.

אולם משמעותו האמיתית של פסק-הדין,
 שנתנה השופטת אבנור, אינה נוגעת רק
 לח"כ עקיבא נוף. החלטתה קבעה מחסום
 בפני הניסיון ההולך ומתרחב של חברי-
 כנסת לנצל את חסינותם ולהפוך את עצמם
 לאזרחים העומדים מעל לחוקים המחייבים
 את כל שאר אזרחי המדינה.

תפיש

מספר שקרים. כך, למשל, טען נוף כי
 תצהירו, "למיטב ידיעתי ואמונתי" כי
 "לאחר הגשת הבקשה להוצאה-לפועל, באה
 אשת המבקש יחד עם כתבת של השבועון
 העולם הזה למשרדי ההוצאה-לפועל בתל-
 אביב, ושם הציגה בפניה את התיק ואי-
 שרה לה להעתיק מתוכו פרטים וזה בעליל
 מתוך כוונה לפרסם בשבועון הנ"ל פיר-
 סומים הפוגעים במבקש." היה זה שקר
 מתחילתו ועד סופו. פשוט לא היו דברים
 מעולם. שום כתבת או כתב של העולם הזה
 לא ראו את תיק ההוצאה-לפועל בו מדובר
 ובוודאי שלא אחרי שמירה נוף הציגה
 אותו בפניהם.

שקר נוסף של נוף בתצהירו, בו התחייב
 להצהיר על האמת: "בשבועון העולם הזה
 פורסם פירסום כוזב אשר על פיו הוצא
 על-ידי בית-המישפט בתל-אביב צו-מעצר
 נגד המבקש, אשר נמסר לביצוע למשרדי
 ההוצאה-לפועל. הידיעה הנ"ל היא כוזבת,
 כאשר לא הוצא כל צו-מעצר נגד ה"
 מבקש..."

השקר החזיק מעמד כמה שעות. למחרת
 בבוקר דיון בפני נשיאת בית-
 המישפט המחוזי בתל-אביב, חנה אבנור,
 שהתבקשה על-ידי נוף להפוך את הצו
 הזמני להחלטי.

"איזה עניין יש לציבור?"

נסיון שנעשה לפני תחילת הדיון
 לקבל את העתק צו-המעצר מתוך תיק

שופט לזונברג
 החלטה פוזרה בלילה

ההוצאה-לפועל, הביא לגילוי מפתיע:
 העתק הצו לא נמצא בתיק. מישהו העלים
 אותו משם. טען אחר-כך פרקליט העולם
 הזה אמנון זיכרונזי בבית-המישפט: "לא
 תהולטם הזה ולא לאשתו של עקיבא נוף
 היה עניין להעלים את הצו מתקן ההוצאה-
 לפועל..."

כבר עם פתיחת הדיון, ביקש פרקליטו
 של נוף לקיימו בבלתיים סגורות, כדי
 למנוע כל אפשרות לפרסם את מה שהת-
 חולל בו. התנגד לכך עורך-הדין זיכרונזי:
 "הדין לא מתייחס לענייני כטיבה כפי
 שטוענים, אלא לעניין חוב כספי ולכן
 אין לקבוע דיון בבלתיים סגורות." השופטת
 קיבלה טענה זו ופסקה: "אינני רואה כל
 סיבה לאיסור פירסום הדיון בפני."

בדיון עצמו טענו פרקליטי העולם הזה,
 אמנון זיכרונזי ואביגדור פלדמן, כי לצו
 איסור-הפירסום, שהוציאה רשמת בית-
 המישפט, אין כל תוקף חוקי. "הצו, שניתן
 על-ידי הרשמת, הוא אפסי כי היא לא
 היתה מוסמכת לתת אותו... הצו הוא בטל
 מעיקרו כיוון שבחוק ההוצאה-לפועל אין
 סמכות לאסור פירסום."

הטענות המשפטיות שהעלו פרקליטי
 העולם הזה הוכיחו כי הסעיף לחוק בתי-
 המישפט (38), הקובע מתי ניתן לבסור
 פירסום דיון משפטי, אינו נמצא בסמ-
 כותם של יושב-ראש ההוצאה-לפועל.

שקרים בתצהיר

ברגע זה חדל העניין להיות עניין פרטי
 שבין ח"כ נוף לבין אשתו והפך עניין
 שיש בו אינטרס לציבור. חוק חסינות
 חברי-הכנסת לח"כים חסינות לגבי
 כל נושא שהוא במסגרת תפקידם כחברי-
 כנסת. כוונת המחוקק לא היתה מעולם
 שהוא יקנה להם חסינות גם בעניינים פר-
 טיים. כמו תשלום דמי-מזונות לנשותיהם.
 כאשר נודע על כך במערכת הוחלט
 לפעול במישור הפרלמנטרי. ח"כ אורי
 אבנר הגיש למזכירות הכנסת הצעת-חוק
 פרטית, לפיה לא תחול חסינות חברי-
 הכנסת מפני מאסר על מאסר בגין אי-
 תשלום חובות, כמו דמי-מזונות.

שקרים בתצהיר

דעקיבא נוף נודע על כך בכנסת.
 הוא שיער שהפרשה תמצא ביטוי גם מעל
 עמודי העולם הזה. הוא החליט לגייס את
 בית-המישפט כדי למנוע את הפירסום.
 ביום השלישי בשבוע שעבר, כאשר גיל-
 יון העולם הזה היה כבר מודפס ועמד
 לפני תחילת הפצתו, פנה ח"כ נוף ליו"ר
 ההוצאה-לפועל, הרשמת רות אלקבץ, ב-
 בקשה לחיסוי הליכים. הוא ביקש שראש
 ההוצאה-לפועל תיתן צו חיסוי גם על תיק
 ההוצאה-לפועל וכי המזכירות תביא את
 לטה זו. "לידיעת מערכת העיתונים, ל-
 רבות מערכת העולם הזה" הרשמת נעתרה
 לבקשתו זו והוציאה צו כמבקש. פירוש
 הצו היה, שבניגוד להליכי הוצאה-לפועל
 הננקטים כנגד כל אורח ושמותה לפרסום
 ברבים, לא אפשר יהיה לפרסם תהליכים
 כאלה הננקטים נגד הח"כ.

תוכנו של הצו הובא לידיעת המערכת
 כאשר עותק הגיליון האחרון של העולם
 הזה כבר הוצא למכירה ברחובות תל-
 אביב והיו בדרכם לכל רחבי הארץ. נוף
 עצמו רכש גיליון של העולם הזה, נוכח
 כי במדור תשקיף התפרסמה ידיעה שסיפ-
 רה על כך שהוצאה נגדו פקודת-מאסר
 בגין אי תשלום חוב כספי. הוא ביקש
 למנוע את הפצת העיתון ואת מכירתו ב-
 קיוסקים.

בשעות הערב של יום השלישי שעבר
 פנו עקיבא נוף ופרקליטו, דן צימרמן,
 לשופט המחוזי התורן, שלמה לזונברג,
 ביקשו ממנו להוציא צו-מניעה זמני במעמד
 צד אחד בלבד. שימנע להפיץ "בכל
 צורה ודרך שהיא את גיליון העולם הזה
 2166, כל עוד נכללת בו הידיעה הנ"ל."

היתה זו בקשה חסרת תקדים. מעולם
 קודם לכן לא אירע במדינה שתואסר
 הפצתו של עיתון שכבר הודפס והופץ.
 מעולם לא נתן שופט צו-מניעה כזה מבלי
 שהמבקש יפקיד בקופת בית-המישפט ער-
 בות לנזקים העלולים להיגרם לעיתון. ב-
 מקרה של אי הפצת הגיליון היו עלולים
 להיגרם להעולם הזה נזקים בסכומים של
 מאות אלפי לירות. למרות זאת נעתר
 השופט לזונברג, שבעבר היו לו תקריות
 עם אנשי העולם הזה, לבקשתו של ח"כ
 נוף, אשר להפיץ את העולם הזה אחרי
 שכבר הופץ.

החלטתו של השופט לזונברג היתה
 מבוססת על תצהיר של עקיבא נוף, שהכיל